Wielonarodowe Siły Zbrojne Unii Europejskiej i ich rola w zapewnieniu bezpieczeństwa zjednoczonej Europie

1. Europejska Polityka Bezpieczeństwa i Obrony. 2
2. Organizacja struktur wojskowych Unii Europejskiej. 7
2.1 Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa. 9
2.2 Komitet Wojskowy. 10
2.3 Sztab Wojskowy. 11
2.4 Europejska Agencja Obrony. 11
2.5 Grupy Bojowe. 16
3. Wnioski. 18
4. Bibliografia

Przełomowym wydarzeniem w procesie rozwoju polityki zagranicznej Unii Europejskiej było przyjęcie Traktatu z Maastricht[1] (1992 r.), który powołał do życia Unię Europejską. Unia Europejska opiera się na trzech filarach. Filar II obejmuje współpracę w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, która opiera się na dorobku Europejskiej Współpracy Politycznej, zapoczątkowanej Jednolitym Aktem Europejskim.

W strukturze II filaru została zachowana większość instytucjonalnego uporządkowania znanego z EWP. Rada Ministrów spraw zagranicznych (*instytucja międzyrządowa*), COREPER (*stali przedstawiciele państw członkowskich – instytucja międzyrządowa*) oraz Komisja Europejska (*instytucja wspólnotowa*) mają prawo inicjatywy oraz ponoszą odpowiedzialność za decyzje podejmowane w ramach drugiego filaru.

Włączenie Komisji Europejskiej w sprawy polityki zagranicznej i bezpieczeństwa miało na celu głównie koordynację działań zewnętrznych UE. Zmniejsza się w ten sposób ryzyko konfliktu pomiędzy zewnętrznymi ekonomicznymi i polityczno-obronnymi działaniami, za które wcześniej odpowiedzialne były dwie różne instytucje. Komisja odzyskała, tak samo jak państwa członkowskie, możliwość

uczestnictwa we wszystkich czynnościach drugiego filaru – od inicjowania aż po implementację poszczególnych polityk w ramach WPZiB. Niemniej jednak, główny głos w sprawach dalszego kształtowania się polityki zewnętrznej i bezpieczeństwa należy według Traktatu z Maastricht do Rady Europejskiej, czyli do instytucji o charakterze międzyrządowym. To na forum Rady decyduje się o głównych strategiach i postępowaniu w ramach WPZiB, jak również o kwestiach mających charakter obronny.

Tak jak kiedyś EWP także WPZiB przewiduje *„systematyczną wzajemną współpracę państw członkowskich”* (*art. 11 TUE*), i wzywa je do takiej współpracy właśnie w ramach Rady.

[1] Treść uregulowań traktatowych A. Łazowski, Traktaty europejskie. Wprowadzenie, Oficyna Wydawnicza Brandta, Bydgoszcz – Warszawa 2003, s. 42-54.

To jest gotowa, obroniona praca. Gdyby chcieli Państwo zlecić napisanie zupełnie nowej pracy, to zapraszamy na stronę pisanie prac - sprawdzony serwis!